

[Jens Thomsen.]

Staten paa dette Omraade udviser For- sømmelighed, men naar man ser de Krav, der stilles til Forældre, der har Børn i Ægte- skab, er det urimeligt, at Samfundet skal betale Udgifter for de Forældre, der avler Børn uden for Ægteskab. Disse bør derfor tvinges til selv at betale for deres Hand- lingen.

I de i §§ 305, 306 og 307 nævnte Til- fælde, hvor en Person har gjort sig skyldig i svigagtig Optræden over for Kommunen ved Bortødsling og Misbrug af Hjælpen, uordentlig Livsførelse, urimelig Opgivelse af Arbejde, Nægtelse af at tage Arbejde, er det en meget mild Straf, at Valgretten fratages dem. Der synes ikke at være nogen Grund til at eftergive dem denne milde Straf efter et halvt eller et helt Aars Forløb. Det bør dog være saadan, at ikke blot Skatteyderne, som yder til Sociallovgiv- ningen, skal respektere Lovgivningen, men ogsaa de, der nyder. Efter de mange Bedragerier, der foregaar over for de sociale Udvalg, maa det antages, at man anser det for en Sport at misbruge Socialloven. Og naar man ser, at Forholdsreglerne mod dem skal mildnes som foreslaet i det forelig- gende Lovforslag, kan man faa den Opfat- telse, at denne Sport skal opmuntres der- igennem.

Der er en nøje Forbindelse mellem so- cial Understøttelse og Arbejdsløshed. Der- for ser vi, at Staten ofrer meget paa Merbe- skæftigelse. Der er ogsaa vedtaget en Lov, der stiller 1 Mill. Kr. til Raadighed til Mer- beskæftigelse i Landbruget. Det er Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935. Forleden talte jeg med en Landmand. Han meddelte mig, at han for snart et Aar siden havde ret- tet Henvendelse om Tilskud i Henhold til denne Lov; han havde modtaget Medde- lelse om, at der endnu ikke var lagt en Ar- bejdsplan, men saasnart den forelaa, skulde han høre nærmere. Jeg vil gerne derfor spørge den højtærede Socialminister, om Loven er bragt i Anvendelse, eller om det kan være rigtigt, at det endnu ikke er sket, fordi det nødvendige Forarbejde for Lovens Benyttelse endnu ikke er udført.

Jeg vil paa mit Partis Vegne henstille til den højtærede Socialminister at forbedre vore sociale Forhold derved, at Land- brugget faar lige Arbejdsvilkaar med de andre

Erhverv, saa der kan skaffes Beskæftigelse i Stedet for Understøttelse. Det nuværende Modsætningsforhold: stor Arbejdsløshed og samtidig Mangel paa Arbejdskraft i det Er- hverv, der skal hjemføre de 80 pCt. af den for Nationen nødvendige fremmede Valuta, kan ikke opretholdes i Længden.

Alfred Jensen: Ved tidligere Behand- ling af Forslag om Ændring i Loven om offentlig Forsorg, saavel som ved første Behandling af selve Loven, har vort Parti givet Udtryk for sin Mening og sine Stand- punkter vedrørende Lovgivningen paa dette Omraade. Socialreformen, hvoraf denne Lov er en Del, blev af den mindre bemidlede Del af Befolkningen imødeset med store Forventninger, idet man regnede med, at den vilde give højere Understøttelse, bedre Forhold for de understøttede, og at Fattig- hjælpsvirkningen vilde ophøre. Det er imidlertid ikke saadan, at Befolkningen helt har faaet sine Forventninger opfyldt; Lo- ven har paa flere andre Omraader givet An- ledning til Gnidninger, og det er derfor meget passende, at vi nu er stillet over for Ændringsforslag til denne Lov.

De Ændringsforslag, der foreligger her, kan vi i store Træk give vor Tilslutning, men vi finder ikke, at de er omfattende nok, idet der i Loven efter vor Formening er flere Omraader, hvor der tiltrænges Ændring. Kommnehjælpen bestemmes jo for en Del efter Loven om Folkeforsikring, og da vi ikke er klar over, om der kommer et Æn- dringsforslag til denne Lov, vil jeg gerne spørge den højtærede Socialminister, om et saadant bliver forelagt, fordi Kommune- hjælpen, som sagt, til Dels bestemmes efter Folkeforsikringens Takster og man kun i ganske enkelte Tilfælde kan fravige disse. Hvis ikke et saadant Ændringsforslag stilles, maa vi forbeholde os at stille de Ændringer, vi mener er paakrævede.

Invaliderentens og Aldersrentens Takster er jo — foruden at de er temmelig lave — forskellige for Mænd og Kvinder. De for- skellige Kvindeorganisationer — jeg tænker paa Arbejderkvinderne, Danske Kvinders Nationalraad og Den aabne Dør — har ud- talt deres Beklagelse over, at disse Takster er forskellige, og udtalt Ønske om, at der maatte blive ensartede Takster for Mænd og Kvinder. De har paapeget det menings-